

Echilibristică pe sfoara vremii

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- De prea mult timp întoarcerile-acasă
Îmi par mai lungi și-atât îmi e de dor
Să stăm pierduți sub cetina rămasă
Pe neaua neatinsă... Să-ți strecor

Prin genele închise visul iernii
Ce ne-a unit odată, când pe zări
Călătoreau luceferii, eternii
Îndrăgostiți de alte depărtări.

Mă mint meschin că nu contează anii,
Aliniez secunde ce se duc
Către apus... Nocturne spovedanii
Se-aud în cer și ele mă seduc.

- M-aș îmbrăca în straie de-altădată,
La sanie aș înhăma doi murgi
Să spargă sub copite gheața mată
Și timpul să-l disece... Doi chirurghi

Ar fi suficienți ca să găsească
Un leac pentru secunda care-a fost
Plină de noi, era așa firească,
Și ne știau povestea pe de rost

Chiar îngerii cu-aripa-nfășurată
Pe fusul vieții, atingeam din zbor
O sfoară a vremii, 'ncet ca pe-o erată,
Și-o corectam cu inima ușor.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș